

Geachte voorzitter, geachte raadsleden,

Dank voor de gelegenheid om vanavond in te spreken. Ik maak hier graag gebruik van, want u staat op het punt een zeer belangrijk besluit te nemen voor de inwoners van Roelofarendsveen en Oude Wetering. Voor hen wellicht zelfs het belangrijkste besluit van deze raadsperiode.

Mijn kernboodschap is eenvoudig: neem dit besluit afgewogen en doordacht én betrek daarbij de inwoners.

Graag licht ik dat in de komende minuten nader toe.

“Hoe hebben ze dit verzonnen?”

Dat is een veelgehoorde opmerking in mijn omgeving, wanneer het gaat over de verkeerssituatie in en rondom de nieuwe wijken van Braassemerland.

Bij de start van Braassemerland lag er een veel uitgebreider plan voor de ontsluiting van het gebied. Door grote verliezen en inkrimping van de oorspronkelijke plannen, is dat losgelaten. Uiteindelijk bleef slechts één ontsluitingsweg over: de Braassemdreef. Steeds duidelijker wordt welke onmogelijke situaties hier het gevolg van zijn en dat goedkoop toch weer duurkoop blijkt. Wat gebeurd is, valt niet terug te draaien - maar u kunt voorkómen dat een vergelijkbare fout opnieuw wordt gemaakt.

Hoe? Door afstand te nemen van de korte termijn en te kijken naar het grotere geheel.

De huidige situatie is niet alleen ontstaan door geldgebrek in crisistijd, maar vooral doordat ‘logische besluiten’ steeds weer volgden op eerdere ‘logische besluiten’. Er was een knelpunt, daar kwamen maatregelen voor. Die leidden tot een nieuw knelpunt, en dus volgden weer andere maatregelen. En zo verder.

Nu ligt er weer zo’n ‘logische’ keuze: een extra ontsluiting via de Galgekade en de bestaande achterliggende infrastructuur. Maar ook deze oplossing zal binnen enkele jaren onverstandig en onvoldoende blijken. En dan zijn opnieuw extra maatregelen nodig.

Ik overdrijf niet als ik zeg dat ik nog nooit zo’n summiere onderbouwing heb gezien voor een besluit met zó veel impact op inwoners. De volledige motivering luidt:

“Om verdichting mogelijk te maken zullen er verkeerskundige maatregelen moeten worden genomen, bestaande uit een extra ontsluiting aan de Galgekade en maatregelen bij verschillende kruisingen.”

Waarna de conclusie volgt:

“Deze maatregelen zijn noodzakelijk en zijn dus onderdeel van het voorstel.”

Durft u op basis van deze onderbouwing werkelijk een besluit te nemen met zulke verstreckende gevolgen?

Waarom is dit een goede oplossing?

Welke alternatieven zijn overwogen?

Wat zijn de voor- en nadelen van de verschillende scenario's?

Wat zijn de kosten? De risico's?

Het zijn volstrekt logische vragen — maar ze blijven onbeantwoord.

Volgens de beantwoording van raadvragen zouden berekeningen (die niet openbaar zijn) aantonen dat een tweede ontsluiting dwars door het dorp het probleem oplost. Maar zelfs zonder verkeerskundige achtergrond doet dit de wenkbrauwen fronsen.

Als de Braassemdreef (een ruim opgezette, rechte weg) nu al tegen haar limiet aanloopt met het verkeer van slechts de helft van de wijk — hoe moet de andere helft dan worden ontsloten via de Alkemadelaan, die in de spits op dit moment al overbelast is? Op papier lijkt het misschien te passen. Maar op papier leek de Braassemdreef ook toereikend voor de totale verkeersafwikkeling.

Iedereen die de situatie op de Alkemadelaan kent, weet dat dit niet gaat werken. Daar gaan enkele “maatregelen bij kruisingen” niets aan veranderen.

Ik zeg niet dat er geen tweede ontsluiting moet komen. Integendeel, dat lijkt me verstandig — het was immers ook het oorspronkelijke plan. Maar laat gezond verstand leidend zijn: de meeste bewoners moeten richting A4 en A44. Is het dan logisch om ze eerst het dorp in te sturen? Of is het logischer om de wijken rechtstreeks richting deze snelwegen te ontsluiten?

Daarom mijn verzoek aan u: denk opnieuw na over besluitpunt 1.h.

Onderzoek verschillende scenario's, hun voor- en nadelen, en neem pas een besluit als dat zorgvuldig en transparant is afgewogen.

Participatie

Participatie lijkt bij het huidige voorstel achterwege gebleven, terwijl alle raadsfracties participatie hoog in het vaandel hebben staan - met missies als “de gemeente teruggeven aan de inwoner”. Dit onderwerp is tot nu toe echter slechts in vertrouwelijkheid gesproken.

In het raadsakkoord staat:

“Dit raadsakkoord onderschrijft ook de kracht van de inwoners. Zij worden betrokken en hun expertise wordt gevraagd en gebruikt om betere resultaten te boeken.”

Toch is het gros van de inwoners zich niet bewust van de belangrijke besluiten die u vanavond bespreekt.

Mijn oproep: betrek de dorpen bij deze grote keuzes.

Ik spreek vanavond in over verkeer, omdat het nu al een nijpend probleem is. En omdat overhaaste beslissingen het in de toekomst nog veel erger kunnen maken. Braassemerland ligt nu eenmaal op een lastige locatie qua bereikbaarheid — tenzij u kiest voor een tweede ontsluiting direct het gebied uit.

Maar je kunt nog verder uitzoomen: is er nog wel ruimte om dit nieuwbouwtempo vol te houden? En zijn onze dorpen en inwoners wel gebaat bij nog meer huizen in Braassemerland?

Het woningtekort is reëel, zeker voor startende Veenders en inwoners van Oude Wetering. Maar, zoals ook in het raadsvoorstel staat: in de praktijk zijn de woningen in Braassemerland vooral bereikbaar voor mensen van buiten - niet voor onze eigen starters. Zo helpen we weliswaar het landelijke tekort een beetje, maar kunnen wij het probleem van heel Nederland oplossen?

Of is het verstandiger te kiezen voor minder groei, maar meer passende woningen? Dat zou:

- dure grondaankopen voorkomen,
- saneringen beperken,
- dure ingrepen in infrastructuur overbodig maken,
- en de druk op voorzieningen zoals scholen en kinderopvang verlichten.

Bovendien wordt het verkeersvraagstuk daarmee beheersbaarder.

Het college dringt aan op besluitvorming in april. Maar een zorgvuldige keuze vraagt waarschijnlijk meer tijd én participatie.

Laat u zich daardoor niet onder druk zetten: de verliesvoorziening waarover gesproken wordt, is een papieren verlies dat ieder moment kan worden teruggedraaid.

Tot slot: ik wens u veel wijsheid bij uw besluitvorming.

Hoor de inwoners, overzie het geheel, en durf rigoureuze keuzes te maken — ook als die nú iets duurder lijken.

Zodat we over vijf of tien jaar niet opnieuw horen:

“Hoe hebben ze dit verzonnen?”